

חיים (68) שנה לנשיאות

משפחות נחלת הר חב"ד מתאחדות
בהכנה ל"א ניסן - מתנה לרבי

קובץ לימוד משפחת: _____

//

בנוגע לאלו השואלים
על דבר היום הולדת וכו'...
היות וכוונת הנותנים היא
בודאי לגרום נחת רוח אצל המקבל,
הרי שהי' דבר נכון וטוב וישר וכו',
שיקשרו את זה עם הוספה בלימוד תורה

//

(פורים תשל"ב)

Rabbi Y. Yaruslavski
Rabbi of Nachlat Har Chabad
Kryat Malachi

הרב יצחק יהודא ירוסלבסקי
רב ומד"א נחלת הר חביד
קרית מלאכי ארזה"ק ת"ו

ד"ר צ' יג אבר אלניה אסטו התלמה

כחך נ"י וקנה חדק

נחל בו חדק

ודקאן התהגנל
ה צלון תיכ.

דיכ וטלח קו

דיכ די און הי' דינו פון וואו דימאג באג

פנסים שני זלמי בתעטא אונג נחל בו חדק י' גל ק' אמו.
ודקאן שני 15 שני גינה אשטאט פ' אשטאט דינו
גל צורן.

ווימא חקונג אונג אונג קודו אונג אונג

אל בו דיג דימא. אשטאט אשטאט חדק ונה יארצו דינו צ'
גל צורן גל צורן גל צורן גל צורן גל צורן גל צורן גל צורן
גל צורן גל צורן גל צורן גל צורן גל צורן גל צורן גל צורן
גל צורן גל צורן גל צורן גל צורן גל צורן גל צורן גל צורן

ונוכל נחל אט באצטן גל צורן גל צורן גל צורן גל צורן
גל צורן גל צורן גל צורן גל צורן גל צורן גל צורן גל צורן

ד"ר צ' יג אבר אלניה אסטו התלמה
י' יחל

פתח דבר

משפחה יקרה!

בעוד כשלושה שבועות חל היום הבהיר י"א ניסן - יום הולדתו של הרבי.

כהכנה ליום הבהיר, שבשנת החי"ם (68) לנשיאות הרבי,

אשר אנו זוכים לקבל בכל עת חיים וחיות מהרבי, רוצים גם להעניק לרבי מתנות שיוסיפו לו חיים וחיות כמבואר בקובץ הלימוד הבא.

כיאה לנחל'ה של הרבי, הנכנסת לשנת היובל, נתאחד בלימוד משפחתי משותף מקובץ לימוד זה במהלך השבועות הקרובים עד ל"א ניסן.

הקובץ מחולק ללימוד על פני 3 שבועות כאשר בכל שבוע ישנו קטע משיחת הרבי והוספה של מכתב/סיפור/גאולה ומשיח.

בשיחה שנבחרה ללימוד היא (ב' ניסן ה'תשמ"ח) הרבי מדבר אודות חי"ם שנה לנשיאות הרבי הרי"צ.

בודאי שהלימוד המשפחתי המשותף של כל משפחת נחל'ה יגרום נחת רוח עצום לרבי, לברכה והצלחה לשכונה וכלל אנ"ש ויזרז את בוא משיח צדקינו תיכף ומיד ממש!

מעניקים את המתנה של נחל'ה לרבי - בין המשפחות השותפות בלימוד בחוברת תיערך הגרלה על זוג כרטיסי טיסה לרבי: למדתם? דווחו בהודעת סמס למספר

052-5914386 -

פסח כשר ושמח!
Moshiach Now

שבוע ראשון

פרשות ויקהל - פקודי

תורת חיים - שיחת ב' ניסן התשמ"ח - אותיות א-ג

ויש להוסיף ולבאר הקשר והשייכות להענין ד'והחי יתן אל ליבו" - הוספה בעניין החיים:

אודות נשיא ומלך - פוסק הרמב"ם שהוא "לב כל קהל ישראל". והרי ענינו של הלב הוא - שבו משכן "הדם הוא הנפש" המחיה את כל הגוף.

ובפרטיות יותר:

"מלך" - ר"ת מח לב כבוד, "תלת שליטין אינון - מוח לבא וכבדא"

והחילוק שביניהם:

המוח - הוא הראש דחיות הגוף, כי, "עיקר משכנה והשראתה (של הנשמה) היא במוחו (של אדם) ומהמוח מתפשטת לכל האברים, וכל אבר מקבל ממנה חיות וכח הראוי לו לפי מזגו ותכונתו", ולכן המוח מושל ושולט על אברי הגוף להנהיגם כרצונו.

הכבד - כולו דם (קרוש).

ואילו הלב - הוא חיות הגוף עצמו, להיותו משכן "הדם הוא הנפש" ועל ידו נעשה "התפשטות והילוך החיות.. המלוכשת בדם הנפש היוצא מהלב אל כל האברים, וסובב סובב הולך הרוח חיים והדם תוך תוך כל האברים והגידים המובלעים בהם וחוזר אל הלב

בהמשך להמדובר לאחרונה אודות העניין ד'והחי יתן אל ליבו" - מובן שכל תאריך שאירע בו עניין מיוחד בחיי האדם, כשחוזר ונשנה מידי שנה בשנה, צריך להביא לידי הוספה בעניין החיים, כמדובר לעיל בנוגע ליום הולדת, ועד"ז מובן גם בנוגע ליום נישואין, וכיו"ב.

ואם הדברים אמורים בנוגע לחייו הפרטיים דכאו"א מישראל - בנוגע לנשיאי ישראל ("הנשיא הוא הכל") על אחת כמה וכמה שמאורעות מיוחדים בחייהם מביאים הוספה בעניין החיים ("והחי יתן אל ליבו"), הן בנוגע להנשיאים עצמם (שיתוסף אצלם שלימות נעלית יותר לגבי השלימות שלפנ"ז), והן בנוגע לפעולת השפעתם בכל ישראל, צאן מרעיתם.

ועד"ז בנדו"ד - ב' ניסן - יום הסתלקות - הילולא דכ"ק אדמו"ר מוהרש"ב, ויום התחלת הנשיאות דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, אשר יום זה (ב' ניסן) הוא יום מיוחד בחיי הנשיא, ויום מיוחד בעניין הנשיאות - התחלת הנשיאות של נשיא דורנו, הכוללת את כל המשך הנשיאות עד ביאת גואל צדק.

ועפ"ז מובן שבבוא יום ב' ניסן בכל שנה ושנה, ניתוסף עילוי גדול יותר בענין הנשיאות.

נתבאר במק"א ששלושים שנות נשיאותו של כ"ק מו"ח אדמו"ר בחיים חיותו בעלמא דין (פר"ת - תש"י) נחלקות (בכללות) לג' תקופות של עשר שנים: עשר שנים ראשונות - במדינה ההיא, עשר שנים שניות - במדינת פולין וכו', ועשר שנים האחרונות במדינה זו, בחצי כדור התחתון.

ועפ"ז י"ל, שב' היו"דין ד"חיים", רומזים לעשור הראשון והשני דנשיאותו, והאותיות מ"ח ("חיים") רומזים למ"ח שנות הנשיאות במדינה זו, עשר שנים בחיים חיותו בעלמא דין (ת"ש-תש"י), ול"ח שנים (תש"י - תשמ"ח) דפעולה נמשכת, הוספה בהפצה דתומ"צ בכלל והמעיינות בכללם, ע"פ דרכיו אשר הורנו.

ולהעיר, שמ"ח בגימטריא "חיל", ובגימטריא ב"פ כ"ד, ענין ד"ושמתי כדכד שמשותף" - כמבואר הענין ד"כדכד" בלקו"ת, וכן בדרושי הצ"צ, ועד"ז בנוגע ל"חיל", וכן "חיים" - שענינים אלו נתבארו בדרושי חסידות, וחלקם נלקטו בספר הליקוטים לדרושי הצ"צ (שבהם נכלל גם מדרושי אדמו"ר האמצעי ואדמו"ר הזקן), והם גם היסוד לדרושי רבותינו נשיאנו שלאח"ז עד לכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, אשר ע"י העיון במקומות אלו יתוסף ביאור בהאמור לעיל ע"ד העילוי המיוחד דשנה זו, בבחינת "תן לחכם ויחכם עוד".

כו" (כפי שמבאר רבינו הזקן באגה"ק). ונמצא שעיקר ענין החיות דכל אברי הגוף קשור עם הלב, כי, הדם ("הוא הנפש") שבלב (לא רק גילוי המשכה ממנו) מתפשט בכל אברי הגוף ממש. זאת ועוד:

חיות - קשורה עם תנועה. וענין התנועה הוא בלב דוקא, שנמצא תמיד בתנועה של רצוא ושוב, "דפיקו דלבא", והדם שבו - בתנועה תמידית, סיבוב והילוך בכל אברי הגוף (כמבואר באגה"ק), משא"כ הכבד והמוח שאינם בתנועה.

ועד"ז בנשיא ומלך, "לב כל קהל ישראל" - "אשר יוציאם ואשר יביאם", שעל ידו נעשה (גם) המשכת חיות לבני.

ובבוא יום התחלת הנשיאות (ב' ניסן) מידי שנה בשנה, ניתוסף עוד יותר בענין ה"לב", היינו, הוספה בענין החיים - "והחי יתן אל לבו", ועד שנמשך מבחינת "מחי חיים יתן לך חיים", עד לחיים גשמיים כפשוטם.

האמור לעיל (הוספה בענין החיים), מודגש ביותר בב' ניסן דשנה זו - ס"ח שנה (פר"ת - תשמ"ח) לנשיאות כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ס"ח בגימטריא "חיים".

ויש להוסיף ע"פ סגנון ולימוד אאמו"ר ע"ד הרמז - שמספר ס"ח העולה מצירוף האותיות ד"חיים" (ב' יודין ומ"ח) מכוון לחילוקי התקופות במשך ס"ח שנות הנשיאות דנשיא דורנו:

חיים שיש בהם / סיפור

בקיץ התנש"א עורר הרבי כמה פעמים לומר ברכות השחר במתינות ובכוונה. הוא הזכיר אפילו שישנם הממהרים בברכות השחר כדי להספיק קריאת שמע בזמנה, אולם בכל זאת צריך להשתדל במיוחד שיאמרו את ברכות השחר במתינות ובכוונה.

המזכירים סיפרו שהייתה אז תקופה מסוימת בה היה נראה כאילו הרבי נמצא במצב של מרירות, כמו עגנה מכסה את פניו. הם ניסו בעצמם וביקשו משלוחים וממנהלי מוסדות שיכתבו לרבי בשורות טובות ויגרמו נחת רוח. ואכן, כתבו לרבי על דברים גדולים שנעשו בהחזקת היהדות ובהפצת החסידות במקומות רבים, אך כל זה לא הועיל.

ואז הגיע לרבי מכתב מילד שלמד ב"חדר" בקראון הייטס בו כתב שקודם היה רגיל לומר את ברכות השחר בדרך מן הבית אל ה"חדר". אך כיוון שהרבי דיבר על כך, הוא החליט לקום כמה דקות יותר מוקדם ולומר את ברכות השחר בבית מתוך הסיודור. כשהרבי קרא את המכתב, מספר המזכיר, האירו פניו הקדושות, והוא ענה לילד בזו הלשון: "החייתני. כמים קרים על נפש עייפה..."

כאן רואים איך מאמץ לקחת החלטה טובה קטנה ובפרט של ילדים מביאה חיים ושמחה עצומה לרבי.

לנו הזכות להחליט החלטה טובה, אפילו קטנה, שמעניקה חיים לרבי:

ההחלטה המשפחתית/אישית:

חוזרים בחיות על הלימוד

1. כתבו 2 מאורעות מיוחדים שאירעו בב' ניסן

2. תפקיד הלב הוא להזרים דם וחיות בכל האברים. מי נמשל ללב בשיחה שלנו ומה תפקידו?

3. מה היה מיוחד בשנת התשמ"ח בנוגע לנשיאות הרבי הריי"צ?

4. ע"פ הסיפור שבו אמר הרבי לילד "החייתני" - כיצד אנו יכולים להוסיף לרבי חיות?

שבוע שני

פרשת ויקרא

תורת חיים - שיחת ב' ניסן התשמ"ח - אותיות ד-ח

זה (ואדרבה- בגלל זה) פועלים הם את המלכות- המלך.

וכמודגש גם בהכתרת המלך- שהעם מכריזים יחי המלך (כפי שמצינו גם במלכות בית דוד), שבזה מודגש גם שפעולת העם היא בחיי המלך, חיים של מלך.

ה. עפ"ז מובן גם בנדו"ד - "חיים" שנה לנשיאותו של נשיא דורנו:

נוסף על האמור לעיל ע"ד ההוספה בענין החיים (מידי שנה בשנה ועאכו"כ בשנה זו שסימנה "חיים") לכל אנשי הדור ע"י נשיא הדור - הרי, גם אנשי הדור פועלים הוספה בענין החיים אצל נשיא הדור, כאמור לעיל בענין ההכרזה "יחי המלך".

ובאותיות פשוטות:

לאחר שישנה השלימות ד"חיים" שנה לנשיאותו (פעולתו ועבודתו) דנשיא דורנו- צ"ל הוספה עיקרית בענין החיים גם) ע"פ פעולת העם שמכריזים "יחי המלך", שתוכנה של הכרזה זו- שכבר הגיע הזמן דהקיצו ורננו שוכני עפר - כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו ועד דוהקיצו ורננו דוד מלכא משיחא! וזהו גם מה שמרעישים בעקבתא

ד. ויש להוסיף בכהנ"ל - בעומק יותר. ובהקדמה, שביחס שבין העם לנשיא ומלך- ב' קצוות:

מחד גיסא - תנועה של רוממות והבדלה, "משכמו ומעלה גבוה מכל העם", "עם" דייקא, "מלשון עוממות, שהם דברים נפרדים וזרים ורחוקים ממעלת המלך". וכמודגש בענין היראה והביטול- "שום תשים עליך מלך, שתהא אימתו עליך".

ולאידך גיסא- תכלית הקירוב, כאמור, שהמלך הוא "לב כל קהל ישראל", והרי אין לך קירוב גדול יותר מקירוב הלב לאברי הגוף, כאמור, שהדם שבלב עצמו נמצא בתמידות בכל האברים, "התפשטות והילוך החיות מהלב אל כל האברים.. כהלכתו תמידי כסדרו.. (ש) כל האברים מקושרים יחד ומקבלים חיותם.. מהלב".

ויתירה מזה:

הקירוב שבין המלך להעם הוא לא רק ביחס להמשכת החיות דכל העם, שמקבלים חיותם מהמלך, אלא גם לאידך גיסא- שמציאותו של המלך תלויה בהעם, "אין מלך בלא עם", כלומר אע"פ שנקראים "עם, מלשון עוממות.. רחוקים ממעלת המלך", הרי, ביחד עם

אצל מלך המשיח - "דרך כוכב מיעקב", דכללות ישראל, הקשור עם גילוי "דרך כוכב מיעקב" אצל כאו"א מישראל, התגלות בחינת היחידה שלו.

ז. ויש לקשר כל האמור לעיל לזמן התחלת נשיאותו של נשיא דורנו - בחודש ניסן:

חודש ניסן קשור עם ענין הגאולה- כמארז"ל "משבחר הקב"ה בעולמו קבע בו ראשי חדשים ושנים, וכשבחר ביעקב ובניו קבע בו ראש חודש של גאולה, שבו נגאלו ישראל ממצרים ובו עתידין ליגאל, שנאמר כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות".

וחודש ניסן קשור גם עם ענין הנשיאות- "בא' בניסן התחילו הנשיאים להקריב את קרבניהם לחנוכת המזבח נשיא א' ליום", שלכן, הנהגין מר"ח ואילך לקרוא פרשת הנשיא שהקריב בו ביום".

וצירוף שניהם יחד (ענין הגאולה ודהנשיאות) הוא- נשיאותו של דוד מלכא משיחא בגאולה העתידה.

ח. ובפרטיות יותר- ב' ניסן- "ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא ישכר":

"צוער" - הוא גם מלשון צער, אשר הצער הכי גדול הוא - צער הגלות.

ולאחרי צער הגלות [שכבר יצאנו י"ח "די והותר", כפי שמאריך אדמו"ר האמצעי בנוגע לצרות שהיו עד ימיו, ועאכו"כ לאחרי כל מה שעברו בדורות שלאח"ז עד לדורנו זה, " לא תקום

דמשיחא ע"ד הצורך להכריז "עד מתי", שעייז מקרבים ומזרזים את הגאולה- די"ל שנוסף על הדגשת הצפיה, הבקשה והדרישה על הגאולה [שיבוא משיח צדקנו בפועל ממש, באופן דמראה באצבעו ואומר זה, הנה מלך המשיח, בשר ודם, כפס"ד הרמב"ם "יעמוד מלך מבית דוד וכו' ויקבץ נדחי ישראל"], יש בהכרזה זו גם התוכן דענין ההכתרה - "יחי המלך", שעייז פועלים ביאת דוד מלכא משיחא.

ו. ויש להוסיף, שאצל מלך המשיח מודגשת יותר שייכותו לכאו"א מישראל (נוסף לכך שכל מלך הוא "לב כל קהל ישראל") לכן, בכחו וביכולתו דכאו"א מישראל לפעול הענין ד"יחי המלך":

על הפסוק "דרך כוכב מיעקב" מצינו ב' דרשות בחז"ל: (א) "כוכב" קאי על כאו"א מישראל, (ב) "כוכב" קאי על מלך המשיח.

ונתבאר במק"א שאין סתירה בדבר (ואדרבה, ב' המאמרים מסייעים זה לזה)- ע"פ הידוע שבכאו"א מישראל יש ניצוץ מנשמת המשיח, היא בחינת היחידה שבנפש כאו"א, שהיא ניצוץ מהיחידה הכללית, נשמתו של משיח צדקנו.

ונמצא שבנוגע למלך המשיח מודגש ביותר הקשר והשייכות לכל ישראל- שעצם נשמתם, בחי' היחידה, היא ניצוץ מנשמתו של משיח, ולכן, גם הענין ד"אין מלך בלא עם" (תוכן הכרזת העם "יחי המלך") הוא בהדגשה יתירה

"נתן" - כל הנותן בעין יפה הוא נותן, ולא עוד, אלא, שהנתינה היא מבחי"א-ל" - התחלת י"ג מדה"ר (לכמה דעות), "א-ל הוי' ויאר לנו", גילוי והמשכת חסדו של הקב"ה, חסד שלמעלה מהשתלשלות, עד להחסד העיקרי-גאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

פעמים צרה"ן] - נולד "בן צוער", השכר שנולד ומתגלה ("בן") ע"י הצער ("צוער") - "לפום צערא אגרא", ולא רק "אגרא", שכר לפ"ע העבודה, אלא יתירה מזה, - באופן של מציאה, "מצאתי דוד עבדי".

ומרומז גם בשם "נתנאל (בן צוער)" - שהתוצאה דצער הגלות ("בן צוער") היא "נתנאל", "נתן א-ל":

הודאה בחיים / מכתב של הרבי

האחריות של ההורים והמחנכים לדאוג שכל 'הבנים' יהיו סביב שולחן אחד בליל הסדר.

זהו מכתב כללי של הרבי שמיועד לכל אחד ואחת מאיתנו.

וכסיפור הידוע על יהודי שכתב לרבי שלא קיבל מענה על מכתבו והרבי ענה לו שכבר קיבל תשובה במכתב הכללי שזה מיועד לכל אחד ואחד באופן פרטי.

בס"ד

ה' שנו

(כרך ט"ו עמוד לג)

ב"ה, י"א ניסן, ה'תשי"ז

ברוקלין, נ.י.

אל בני ובנות ישראל, ועסקני החינוך בפרט,

בכל אתר ואתר

ה' עליהם יחיו

שלום וברכה!

חג הפסח מתחיל בכי ישאלך בנך - כאשר בנך ישאל אותך, והגדת לבנך - אמור לו. ישנם אופנים שונים בשאלות ובתשובות - בהתאם לארבעת סוגי הבנים: חכם, רשע, תם ושאינו יודע לשאול.

יחד עם השוני של ארבעת הבנים והניגוד שבין אחד לרעהו - יש להם כולם נקודה משותפת: גם הרשע נמצא ב"סדר" של העבודה. הוא נפגש, חי ומתעניין בעובדי העבודה, בחיי תורה ומצוות.

דבר זה נותן תקוה, ותקוה חזקה ביותר, שלא רק התם ושאינו יודע לשאול, אלא גם הרשע, יהיו לחכמים, יהודים שומרי תורה ומצוות, בעלי הכרה מלאה.

ברם, לצערנו, יש, ובמיוחד בזמננו, זמן של חושך כפול ומכופל, עוד סוג של בנים: הבן שאינו נמצא כלל ליד שולחן הסדר. הוא אינו מקשה קושיות משום שאין לו כל עסק עם תורה ומצוות, עם דינים ומנהגים יהודיים אמיתיים. אין הוא יודע כלל על קיומה של "העבודה הזאת" - סדר של פסח, יציאת מצרים וקבלת התורה.

לילדים אלה חייבים להתמסר זמן רב ביותר לפני פסח ולפני ליל הסדר, וגם אליהם יש להתמסר במסירות נפש ואהבת ישראל,

שכן אסור לשכוח אף על ילד יהודי יחיד, ויש להשקיע את כל הכוחות כדי לחלץ אותו ממצבו, ולשיבו לשולחן-הסדר.

כמו בכל התופעות המכאיבות, שבכדי לתקן את המצב יש לדעת תחלה את הסיבות שגרמו לכך, כך גם במקרה שלנו.

לדאבון לב יש להכיר בכך שכמעט תמיד האשמים במצבם של סוג הילדים הזה, הם בעיקר - ההורים.

עם בואם אל ארץ חדשה ובהמצאם בסביבה שבה הם מהווים מיעוט קטן, ובהתקלם בקשיים שברוך כלל הם בלתי נמנעים בכל הגירה ממקום למקום, השלו עצמם חלק מן ההורים שהדרך היחידה להתגבר על הקשיים - היא להשתוות כמה שיותר מהר לסביבה, בכל, על ידי התנערות מעול התורה ושמירת המצוות. גם אם הם עצמם לא הצליחו לעשות זאת בקלות ובמלוא המידה, עם כל זאת החליטו, שהילדים לא יצטרכו לעבור את ההתמודדות הזאת.

הם השלו את עצמם וגם השפיעו על ילדיהם, - שיהדות, תורה ומצוות, אינן מתאימות לחיים העכשוויים ובמיוחד במקום חדש. בסגנון החיים היהודיים האמיתיים הם חיפשו, וממילא בסופו של דבר "ראו", רק חסרונות, ובסביבה - רק יתרונות.

באמצעות גישה זו, בקשו אותם הורים להבטיח את קיום ילדיהם בסביבה החדשה. ברם, הם שכחו -

שאדם אינו יכול להתקיים - כפי שאדם צריך להתקיים - אם הוא מוותר על חיי נשמתו, כל הרוחניות שלו - בגלל גוף וגשמיות.

הם גם לא הביאו בחשבון, שכל חיקוי סתמי, הוא כוזב ומעורר שאט נפשגם אצל אלה שאחריהם רוצים לרוץ ולהחניף,

ובאם הסביבה והרוב אינם מושתתים על צדק ויושר, - הם ידכאו ממילא את החלשים ואת המיעוט.

* * *

אותה גישה כוזבת, של פתרון מצבו של מיעוט בסביבה בלתי ידידותית באמצעות התפרקות, שהיא בפנימיותה - התאבדות או לפחות מעשה של נכות עצמית, אומצה ובוצעה לא רק על-ידי יחידים, כי אם גם, לדאבון לב, על ידי קבוצות מסוימות, מאוחדות

בינן לבין עצמן בגלל מצבים זהים. ומכך צמחו התנועות השונות, אשר בגלוי או תחת מסוה, ניהלו מלחמה נגד 'תורה ציוה לנו משה' שקיבל אותה מה' אחד עבור היהודים שהם עם אחד בארץ. תנועות שעל אף המלחמות בינן לבין עצמן

מושתתות כולן על אותו רעיון: "נהי' כגויים, כמשפחות הארצות, לשרת עץ ואבן" (יחזקאל, כ.לב).

* * *

התוצאות של הגישה הזו, הכוזבת מתחלה ועד סוף, היו, שאלפי ואלפי נפשות נותקו ממקור חייהם האמיתי, מיהדות ומיהודים, נרצחו רוחנית. כעת גדלו ילדים, שהם כבר אבות וסבים, שלא זו בלבד שאינם בסוג של חכם, תם ושאינו יודע לשאול, אלא אפילו רשע - גם לא.

הם איבדו את עצמם, והולכים לאיבוד ח"ו לעם היהודי וליהדות האמיתית שחד הוא.

* * *

באה יציאת מצרים, וחג הפסח, ומלמדים אותנו, בין שאר ההוראות הרבות גם לחיי היום יום, שהתקוה לגאולה וחרות טמונה לא בניסיונות לחקות את הסביבה, כי אם דווקא להיפך.

היהודים במצרים היו מיעוט קטן וחיו בתנאים הגרועים ביותר. אך כפי שחכמינו ז"ל מספרים, הם נבדלו מן הסביבה, ושמרו בגאון על סגנון חייהם, מסורתם ומקורותם ("שהיו ישראל מצוינים שם בלבושם מאכלם ולשונם"), ודווקא על-ידי זה הבטיחו את קיומם, ואף הגיעו אל הגאולה האמיתית, גופנית ורוחנית.

* * *

זו אחת מן המשימות החיוניות של זמננו, להקדיש את הכוחות הגדולים ביותר כדי להחדיר בדור הצעיר - וכן אף באלה שהם מבוגרים בשנים אך צעירים וקטנים בידיעות היהדות - את ההערכה הנכונה של יהדות אמיתית, יהדות נאמנה לתורה, לא יהדות מזויפת או דלילה, ואת ההכרה כי בה תלוי עצם קיומם של יהודי, של כל יהודי, קיום גם בעולם הזה, בכל מקום ובכל זמן.

עד שישובו אל מסורת אבותינו, אברהם יצחק ויעקב, ובגאון ישמרו וייקמו את אורה החיים היהודי, חיים לפי הוראות תורתנו תורת חיים.

ליהודי אסור אף פעם להתיימש: על יהודי אסור אף פעם לוותר. ובגישה הנכונה של אהבת ישראל, יכלילו גם את סוג הילדים הנזכר בין ה"ארבעה בנינים", ובמשך הזמן אף יכלילו אותם בסוג - "בן חכם".

* * *

יעזור ה', שכל הבנים והבנות יתכנסו יחד ליד שולחן אחד של "העבודה הזאת" ויקיימו סדר הפסח כהלכתו, לבצע את "העדות והחוקים והמשפטים אשר צוה ה' אלוקינו".

והתחלה זו של "קייבוץ גלויות", כינוסם לסדר של תורה גם את הילדים הנידחים, תזרו במהרה בימינו את ה"אתחלתא דגאולה" ותביא את הגאולה האמיתית והשלימה על-ידי משיח צדקנו.

בברכת חג הפסח כשר ושמח.

מנחם שניאורסאהן

חוזרים בחיות על הלימוד

1. במי תלויה מציאותו של המלך? ומאיזה פסוק לומדים זאת?
2. "דרך כוכב מיעקב" מהם 2 הפירושים שמובאים בחז"ל למילה כוכב שבפסוק זה?

3. חודש ניסן קשור עם עניין הגאולה ועניין הנשיאות. מה נותן לנו הצירוף של 2 עניינים אלו יחד?

4. ע"פ המובא במכתב של הרבי במה תלוי הקיום של כל יהודי?
מה הדרך להביא את כל סוגי הילדים לשולחן אחד בליל הסדר?

שבוע שלישי

פרשת צו

תורת חיים - שיחת ב' ניסן התשמ"ח - אותיות ט-י"ג

ביום ראשון דפרשת צו: בהתחלת פרשת צו מפרש רש"י - "אין צו אלא לשון זירוז, מיד ולדורות".

שבזה מודגש שכל האמור לעיל אודות ענין הגאולה, והנשיאות דדוד מלכא משיחא - צ"ל באופן של זירוז.

ובפשטות - שבמדנו בחודש ניסן, "חודש של גאולה", לאחר שכבר עבר ר"ח ניסן, ונכנסים ליום המעשה, ב' ניסן (ובפרט בשנה זו, "חיים" שנה לנשיאות כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו) - בא מלך המשיח (יחי המלך) בזריזות הכי גדולה, תיכף ומיד ממש.

יא. ויש להוסיף בלימוד והוראה בעבודת האדם לקונו - בענין הזריזות, "אין צו אלא לשון זירוז":

תוכן הפרשה - שעליה נאמר "צו את אהרן", "אין צו אלא לשון זירוז" - הוא בנוגע לתרומת הדשן ("והרים את הדשן גו") וסידור המערכות ("ריבה כאן יקידות הרבה, על מוקדה, ואש המזבח תוקד בו, אש תמיד תוקד על המזבח, כולן נדרשו במס' יומא, שנחלקו רבותינו במנין המערכות שהיו שם").

כלומר, אע"פ שפרשה זו אין עיקרה אודות הקרבת התמיד, כי אם, ע"ד

ט. ויש להוסיף ולבאר גם השייכות לג' ניסן (שהרי נמצאים כבר במוצאי ב' ניסן, לאחר תפילת ערבית דליל ג' ניסן) - "ביום השלישי נשיא לבני זבולון":

החילוק שבין ישכר לזבולון הוא - "שמח זבולון בצאתך וישכר באוהליך", היינו, שישכר ענינו לימוד התורה, כמ"ש "ומבני ישגר יודעי בינה לעתים גו", וזבולון עיקר ענינו יציאה לפרקמטיא (אלא שצריך גם לקבוע עתים לתורה).

וי"ל דוגמתו בתורה גופא - החילוק שבין לימוד התורה בזמן הזה לגבי לימוד התורה דלעתיד לבוא, שהוא ע"ד ובדוגמת החילוק שבין קביעת עתים לתורה (זבולון) לגבי תורתו אומנותו (ישכר).

ועפ"ז מובן הקשר וההמשך דישכר וזבולון בנוגע לענין הגאולה - שלאחרי הגאולה ("נתנאל בן צוער") רואים ש"מעשינו ועבודתינו" בלימוד התורה בזמן הזה הוא בבחינת "זבולון" לגבי לימוד התורה דלעת"ל.

י. ובכל זה ניתוסף (רמז) בקביעות שנה זו, ב"החיי יתן אל לבו" בנוגע לחיי יום יום ועד למעשה בפועל - שב' ניסן חל

ועבודתינו" - כולל גם הבקשה והדרישה "עד מתי", וההכרזה "יחי המלך" דוד מלכא משיחא - בזריזות הכי גדולה, הקשורה עם שמחה וחיות,

אשר, ענינים אלו (שמחה וחיות) מודגשים ביותר בשנה זו: שנת תשמ"ח (תישמח ותשמח), ו"חיים" שנה לנשיאותו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו -

שעי"ז פועלים כביכול ה"אחישנה" דהזריזות אצל הקב"ה - "אלקיכם כהן הוא", ו"כהנים זריזין הם" - לגאול את בני" בזריזות הכי גדולה, תיכף ומיד ממש, "לא עייבן המקום כהרף עין".

זאת ועוד:

כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו פסק - בשעתו אז - שכבר נסתיימה העבודה, ולא נותר אלא "לצחצח את הכפתורים". ומכיון שכבר עברו עשרות שנים (יותר מל"ח שנה) שבהם מצחצחים את הכפתורים - הרי שבודאי שבימינו אלו נסתיימה גם העבודה דצחצוח הכפתורים.

ולהעיר, שאין לצחצח את הכפתורים יתר על המדה - כפי שרואים במוחש שצחצוח יתר מחסר מן הכפתור ומקלקל יפיו!

ומכיון שכן, הרי בודאי ובודאי שעכשיו צריכה להיות ומוכרחת כביכול הזריזות של הקב"ה להביא את הגאולה תיכף ומיד ממש.

העבודות שלפנ"ז, שהם בגדר דהכשר, והכשר דהכשר כו' להקרבת התמיד [החל מתרומת הדשן, ואח"כ סידור המערכות, העלאת שני גזרי יצים, הכנת כלי השרת, ורק לאח"ז מתחילין להכין את התמיד, לא לפני ש"האיר פני המזרח עד שבחברון"] - הרי, (גם) ההכשר וההכנה צ"ל באופן של זריזות, "אין צו אלא לשון זירוז".

ומכאן לומדים הוראה בעבודת האדם - שהענין ד"זריזין מקדימין למצוות" הוא לא רק בנוגע לעשיית המצוה עצמה, אלא גם בנוגע להכנה והכשר דהכשר כו'.

ולדוגמא: בנוגע למצות צדקה (ובפרט בענין שהזמן גרמא, "מצות חיטים") - מצוה כללית השקולה כנגד כל המצוות - שצ"ל זריזות לא רק בהנתינה לצדקה בפועל ממש, אלא גם בהכנה למצוה, החל מהשקו"ט ע"ד קבלת החלטה טובה (גם כאשר הקיום בפועל א"א להיות רק לאחר זמן).

ויש להוסיף ולהעיר, שגם ענין הזריזות קשור עם הגאולה - כמ"ש רבינו הזקן באגה"ק ש"זריזותי" דאברהם אבינו ע"ה היא העומדת לעד לנו ולבנינו עד עולם", "ובפרט (הזריזות ב)מעשה הצדקה העולה על כולנה... גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה... עד כי יבוא שילה".

יב. והמעשה הוא העיקר:

יש לסיים ולהשלים את "מעשינו

ערבית כנגד אברים ופדרים), ופס"ד השו"ע יהיב פרוטה לעני והדר מצלי.

ויה"ר שההחלטה ע"ד נתינת הצדקה תביא תיכף את השכר "שמקרבת את הגאולה", ע"י דוד מלכא משיחא.

ובפשטות - "הנה זה בא", משיח צדקנו, ויגאלנו, כולנו יחדיו, בתוככי כלל ישראל, "בנערינו ובזקנינו גו' בבנינו ובבנותינו", ובפרט בשנה זו, שנת הקהל, הקהל את העם האנשים והנשים והטף", "קהל גדול ישוכו הנה", כולל גם כל הדורות שלפנינו - "הקיצו ורננו שוכני עפר".

ובפרט - בזכותן של נשים צדקניות שבדורנו, אשר, ע"פ המבואר בכתבי האריז"ל שדורנו זה (דור האחרון של הגלות, ובמילא דור הראשון של הגאולה) הוא גלגול של הדור שיצאו ממצרים, הרי, כשם שיצי"מ היתה בזכותן של נשים צדקניות שהיו באותו הדור, כמו כן תהיה גאולתנו מגלות זה האחרון בזכות נשים צדקניות שבדורנו, "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות".

וכל ענינים אלו - בפשטות ממש, גאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש.

ותיכף ומיד - מקיימים הציווי "זאת תורת העולה היא העולה על מוקדה על המזבח כל הלילה גו' ובער עלי' הכהן עצים בבוקר בבוקר", בביהמ"ק השלישי, אשר, להיותו "מקדש אדני-י כוננו ידיך", "בנינא דקב"ה", ש"בנוי ומשוכלל יגלה ויבוא מן השמים", יכול (ובמילא צריך) לירד ולהתגלות למטה אפילו בלילה, בלילה זה ממש!

ובאופן ש"תחזינה עיננו" - עיני בשר בגוף של בשר, נשמות בגופים, כולל גם (קיום ההבטחה ברורה) "ונתתי לכם לב בשר", "לב חדש ורוח חדשה".

יג. כרגיל - יש לסיים ב"נתינת" שליחות-מצוה לצדקה (המקרבת את הגאולה), בהוספה לנתינת שליחות-מצוה לצדקה בהתחלת היום.

ולהעיר, שי"ל שהתחלת וסיום היום בקרבן התמיד - כמ"ש "וערך עליה העולה גו'", "עולת תמיד היא תקדים", וכן "עלי", על עולת הבוקר השלם כל הקרבנות כולם, מכאן שלא יהא דבר מאוחר לתמיד של בין הערביים" (מלבד הקטר חלבים ואברים שכשר כל הלילה), ודוגמתם בזמן הזה - "תפלות במקום תמידין תקנום", תפלת שחרית כנגד תמיד של שחר, ותפלת מנחה כנגד תמיד של בין הערביים (ותפלת

חיים גאולה

בקשתו ותביעתו העיקרית והתמידית של הרבי - "לחיות" ולא רק "סגולה".

"ועד" המדובר בתקופה האחרונה בנוגע להוספה המיוחדת בלימוד התורה בענייני גאולה ומשיח - לא (רק) בתור "סגולה" למהר ולקרב ביאת המשיח והגאולה, אלא (גם ו) בעיקר כדי להתחיל "לחיות" בענייני משיח וגאולה, "לחיות עם הזמן" דימות המשיח, ע"ז שהשכל נעשה ממולא וחדור בהבנה והשגה בענייני משיח וגאולה שבתורה, ומהשכל מתפשט וחדור גם ברגש הלב, ועד להנהגה בפועל במחשבה דיבור ומעשה באופן המתאים לזמן מיוחד זה, שעומדים על סף הגאולה, ומראים באצבע ש"הנה זה (המלך המשיח) בא".

(שבת בלק, י"ז (טוב) תמוז התש"א)

הרבי דורש מאיתנו להתחיל לחיות גאולה גם ברגע האחרון של הגלות וזה אפשרי! לדוגמא כאשר חיים בשלום ובאהבת ישראל עם בני הבית, עם השכנים והסביבה אפשר לחיות גאולה, שהרי בגאולה לא יהיה לא קנאה ולא שנאה ולא תחרות וכולם יחיו בשלום.

הרבי רוצה שנלמד ונהיה בקיאים בענייני משיח וגאולה שבתורה וזה יחדור גם ברגש ויביא אותנו לנהוג בהתאם, שהרי אנו יודעים שכל רגע משיח עומד להתגלות ולכן אנו כבר חיים לפי הזמן המיוחד של ימות המשיח שכל רגע אנחנו עומדים לעבור אליו.

בואו נלמד ונחיה גאולה, ונזכה לראותה תיכף ומיד ממש!

חוזרים בחיות על הלימוד

1. את המילה צו מפרש רש"י לשון זריזות. הרבי מסביר (ע"פ עניין תרומת הדשן) שלא רק המצווה עצמה צריכה להיות בזריזות אלא גם
2. כיצד יש לומר את הבקשה והדרישה "עד מתי" וההכרזה "יחי המלך"?
3. ע"פ קטע הלימוד בענייני גאולה ומשיח, מה יגרום לנו לנהוג באופן שמתאים לזמן של ימות המשיח?

לע"נ עזיזה בת זולה

לע"נ הרה"ח ר' צבי בן ברוך דוד

לידר

אולי זו הזכות שאלכס?

לשניקים את האתנה של נחליה ארבי!

בין המשפחות השותפות בלימוד בחוברת
תיערך הגרלה על

זוג כרטיסי טיסה לרבי

למדתם? דווחו בהודעת סמס למספר

052-5914386

או בקישור הדיגיטלי שיופץ

בנוסף, תלמיד/ה, וכן ילדי הגנים,
שיביאו אישור הורים על כך שלמדו

יקבלו פרס ללא הגרלה!

מלאו את הפרטים כדי להשתתף בהגרלה

מספחת: _____ טלפון _____

כתובת _____

אימייל _____

ניתן להצטרף להגרלה עד ל"א ניסן בשעה 14:00